

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemaníkovej a členiek senátu JUDr. Evy Hudobovej a Mgr. Ľubomíry Kúdeľovej v právnej veci navrhovateľa: **K.**, s.r.o., Ľ.X., D.S., zast. JUDr. J.G., advokát, P.X., B., proti odporcovi: **K.**, spol.s.r.o., N.X., D.S., zast. JUDr. E.Z., advokát, B.X., B.B., **o zaplatenie 20 000.- Sk s prísl.**, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 9 Cbs/179/2004-146 zo dňa 30. januára 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 9 Cbs/179/2004-146 zo dňa 30. januára 2007 **m e n í** tak, že odporca **j e p o v i n n ý** navrhovateľovi zaplatiť 20 000.- Sk a vo zvyšku rozsudok Krajského súdu v Bratislave **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom návrh zamietol. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporcovi trovy konania vo výške 22 583.- Sk do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet jeho právneho zástupcu. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ návrhom doručeným na súd dňa 25.9.2003 sa domáhal voči odporcovi zaplatenia 20 000.- Sk s 13%-ným úrokom z omeškania od 23.8.2003 do zaplatenia. Medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom, boli dňa 22.7.2003, uzavreté zmluvy

o prevode ochrannej známky č. X. Na základe týchto zmlúv bol odporca povinný zaplatiť právnomu predchodcovi navrhovateľa sumu 20 000.- Sk, najneskôr do 30 dní od podpisu zmluvy. Odporca dohodnutú sumu v stanovenej lehote nezaplatil. Prvostupňový súd zistil, že rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 20 Cb 10/O2-593 zo dňa 26.5.2005 bolo súdne konanie vo veci ochranných známok č. X. zamietnuté. Rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 2 Obo 291/2005-615 zo dňa 8.2.2006 bol rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 20 Cb 10/O2-593 zo dňa 26.5.2005 potvrdený. Odporca vo vyjadrení uviedol, že dňa 5.2.2003, bol podaný návrh proti právnomu predchodcovi navrhovateľa o uloženie povinnosti zdržať sa nekalosúťažného konania a poskytnutia primeraného zadosťučinenia vo výške 3 000 000.- Sk. Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 40 Cb 10/O3 zo dňa 30.10.2003, bolo uloženie právnomu predchodcovi navrhovateľa zaplatiť odporcovi z titulu nekalej súťaže primerané zadosťučinenie vo výške 1 000 000.- Sk. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 6 Obo 58/2004 zo dňa 1.3.2006 rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici potvrdil. Dňa 14.8.2006 bol doručený navrhovateľovi započítací prejav na 1 000 000.- Sk, priznaného primeraného zadosťučinenia voči pohľadávke navrhovateľa vo výške 932 000.- Sk. Krajský súd konštatoval, že v zmysle § 358 Obchodného zákonníka, na započítanie sú spôsobilé pohľadávky, ktoré možno uplatniť na súde. Započítania schopná pohľadávka odporcu, t.j. pohľadávka uplatnená na súde, vznikla pred dňom vyhlásenia rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a to dňom podania návrhu a uplatnenia nároku na vydanie primeraného zadosťučinenia v peňažnej forme. V zmysle § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi, alebo dokiaľ postupník postúpenie dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Oznámením postúpenia pohľadávky dlžníkovi, ako právny úkon v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí byť jednoznačne zjavné, kto oznamuje postúpenie pohľadávky, postúpená pohľadávka musí byť presne identifikovaná a presne identifikovaný musí byť i postupník ako nový veriteľ dlžníka. Postúpenie pohľadávky nebolo zo strany postupcu dlžníkovi oznámené bez zbytočného odkladu. Oznámenie zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 28.10.2003, bolo odporcovi ako dlžníkovi doručené až dňa 23.3.2004. Oznamovateľ oznámil postúpenie pohľadávky na hlavičkovom papieri spoločnosti K., s.r.o., L.X., D.S., pričom tento konkrétny subjekt v čase doručovania neexistoval, pretože pôvodná spoločnosť K., s.r.o.

od 22.12.2003, t.j. 4 mesiace pred doručovaním oznámenia, mala v obchodnom registri zapísané obchodné meno B., s.r.o. Oznámenie podpísala konateľka spoločnosti K., s.r.o. – Mgr. A.K. Z oznámenia o postúpení pohľadávky vyplýva konkrétna výška pohľadávky t.j. 932 000.- Sk a konštatuje sa v ňom, že ide o pohľadávku vyplývajúcu zo zmlúv o prevode ochranných známkov zo dňa 22.7.2003, avšak nie je uvedené, ktorej konkrétnej ochrannej známky sa v danom prípade týka. Nakoľko ide medzi účastníkmi konania o množstvo samostatných zmlúv o prevode ochranných známkov, tak ide aj o množstvo samostatných pohľadávok v rôznych výškach, ktoré sa týkajú jednotlivých známkových práv. Postupník mal vedomosť už v roku 2003 o existencii pohľadávky uplatnenej návrhom na zaplatenie primeraného zadosťučinenia proti postupcovi, pretože ide o jedného a toho istého konateľa spoločnosti – Mgr. A.K. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, súd návrh navrhovateľa zamietol, keďže pohľadávka uplatnená navrhovateľom v konaní zanikla započítaním pohľadávok voči postupcovi, ktoré mu bolo oznámené dňa 14.8.2006. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku podal odvolanie navrhovateľ a navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu zmeniť a návrhu vyhovieť. Nestotožňuje sa s tvrdením súdu, že postúpenie pohľadávky nebolo zo strany postupcu dlžníkovi oznámené bez zbytočného odkladu. Oznámenie o postúpení pohľadávky, bolo postupcom učinené bezprostredne po postúpení pohľadávky ústnou formou konateľovi odporcu Ing. M.K. Má za to, že obchodná spoločnosť existovala, avšak pod zmeneným obchodným menom B., s.r.o., a teda nedošlo k zániku spoločnosti ako právnickej osoby, ale len k zmene jej obchodného mena. Nakoľko listina o postúpení pohľadávky bola spísaná dňa 1.11.2003, postupca musel v hlavičke oznámenia uviesť obchodné meno, pod ktorým vykonával svoju činnosť, a ktoré bolo zapísané v obchodnom registri dňa 1.11.2003. Skutočnosť, že oznámenie bolo na pošte podané dňa 23.3.2004 a doručené po tomto dátume, v čase, kedy už postupca mal zmenené obchodné meno, nemôže viesť k záveru, že by právny úkon písomného oznámenia bol neplatný. Nesúhlasí s interpretáciou prvostupňového súdu, ktorý označuje Mgr. A.K. podpísanú v oznámení o postúpení pohľadávky ako konateľku spoločnosti K., s.r.o. (postupník). Oznámenie o postúpení pohľadávky podpísala menovaná bez akýchkoľvek pochybností ako konateľka spoločnosti K., s.r.o., čo je zjavné z hlavičky oznámenia, kde je uvedená spoločnosť K., s.r.o. (postupca), ako aj z rozdeľovníka, kde je uvedená aj spoločnosť K., s.r.o. ako postupník, ktorému bolo oznámenie zasielané na vedomie. Čo sa týka identifikácie pohľadávky

a postupníka, má za to, že z oznámenia identifikácie postupníka je vyčerpávajúca a identifikácia pohľadávky jej celkovou výškou 932 000.- Sk, ako i právnym dôvodom – zmluvami o prevode ochranných známk, je identifikáciou jednoznačnou, určitou a plne postačujúcou pre platné postúpenie pohľadávky. Uvedená identifikácia musela byť dostatočne určitá aj pre odporcu, nakoľko ten samotné zmluvy o prevode ochranných známk uzavrel a taktiež v súdnom konaní vedenom na Krajskom súde v Trnave č.k. 20 Cb 10/O2 sa domáhal ich neplatnosti. Odporca sa ani nedostatku identifikácie postúpenej pohľadávky nedomáhal. Nestotožňuje sa s názorom krajského súdu, že započítavaná pohľadávka odporcu z titulu primeraného zadost'učinenia za nekalosúťažné konanie vznikla pred dňom vyhlásenia rozsudku, a to dňom podania návrhu a uplatnenia nároku na vydanie primeraného zadost'učinenia v peňažnej forme. S uvedenou pohľadávkou bolo možné s konečnou platnosťou nakladať až na základe právoplatného rozhodnutia, ktorým bolo rozhodnuté o výške zadost'učinenia. Má za to, že súd nesprávne posúdil platnosť úkonu oznámenia postúpenia pohľadávky učeného viac ako dva roky predtým, ako bol realizovaný započítací úkon odporcu voči postupcovi. Súd úkon písomného oznámenia postúpenia pohľadávky nijako bližšie nevyhodnotil a ústne oznámenie ani nevzal do úvahy, čím podľa jeho názoru pochybil. Naďalej trvá na tom, že aj ústne aj písomné oznámenie o postúpení pohľadávky boli vykonané platne. To znamená, že započítanie pohľadávky odporcom voči postupcovi, je neúčinné a nemá žiaden právny účinok na nárok navrhovateľa ako postupníka voči odporcovi. Súd podľa jeho názoru dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny. Poukázal na to, že skutočnosť, že listinu vyhotovenú postupcom dňa 1.11.2003 doručila dlžníkovi iná osoba (postupní) a to 5 mesiacov neskôr, t.j. 23.3.2004, dokazuje existenciu a prejav vôle postupníka, nie však postupcu. Existencia vôle postupcu oznámiť postúpenie pohľadávky, preukázaná nebola. Postupník postúpenie pohľadávky doručením zmluvy dlžníkovi nepreukázal, napriek doručenej písomnej výzve zo dňa 30.3.2004. Postupca nikdy nedisponoval voči dlžníkovi pohľadávkou vo výške 932 000.- Sk. Preto oznámenie o postúpení pohľadávky vo výške 932 000.- Sk, nie je úkonom určitým, dostatočne identifikujúcim postúpenú pohľadávku. Listina vyhotovená na hlavičkovom papieri obchodnej spoločnosti (postupcu), ktorá pod uvedeným obchodným menom v čase doručovania neexistovala, doručená inou obchodnou

spoločnosťou (postupníkom), nedáva adresátovi možnosť nepochybne identifikovať osobu, ktorej prejav vôle mu bol doručený. Z uvedených okolností vyplýva, že postupca úkon oznámenia postúpenia pohľadávky vôbec neučinil. Má za to, že započítania schopná pohľadávka odporu, t.j. pohľadávka uplatniteľná na súde, vznikla pred dňom vyhlásenia rozsudku NS SR, a to najneskôr dňom podania návrhu a uplatnenia nároku na vydanie primeraného zadost'učinenia v peňažnej forme, v konkrétnej výške.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal vec podľa ust. § 212 ods. 2 O.s.p. a po prejednaní odvolania podľa ust. § 214 ods. 1 O.s.p. odvolaniu navrhovateľa v časti istiny vyhovel a o úrokoch z omeškania rozhodol podľa ust. § 221 O.s.p. tak, že rozsudok v tejto časti zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

Podľa ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi, alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Podľa ust. § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Zákon neupravuje ani formu ani obsah tohto oznámenia, preto stačí, ak mu postúpenie pohľadávky oznámi hoci aj ústne. Kým postupca dlžníkovi neoznámi postúpenie pohľadávky, alebo mu to postupník nepreukáže, dlžník môže svoj dlh splniť postupcovi a dosiahnuť tak zánik záväzku (§ 559). Postupca je povinný takéto plnenie prijať, inak by sa dostal do omeškania (§ 522). Po prijatí plnenia je pôvodný veriteľ povinný vydať ho novému veriteľovi (postupníkovi).

Podľa ust. § 529 ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník môže použiť na započítanie voči postupníkovi aj svoje na započítanie spôsobilé pohľadávky, ktoré mal voči postupcovi v čase, keď mu bolo oznámené alebo preukázané postúpenie pohľadávky (§ 526), ak ich oznámil bez zbytočného odkladu postupníkovi. Toto právo má dlžník aj v prípade, že jeho pohľadávky v čase oznámenia, alebo preukázania postúpenia, neboli ešte splatné.

Podľa citovaného zákonného ustanovenia proti novému veriteľovi môže dlžník namietat' na započítanie svoju pohľadávku len vtedy, ak ide o pohľadávku spôsobilú na započítanie, ide o pohľadávku, ktorú mal voči postupcovi v čase, keď mu bolo postúpenie oznámené alebo preukázané a postúpenie pohľadávky oznámil bez zbytočného odkladu postupníkovi.

Podľa ust. § 358 Obchodného zákonníka na započítanie sú spôsobilé pohľadávky, ktoré možno uplatniť na súde. Započítaniu však nebráni, ak je pohľadávka premlčaná, ale premlčanie nastalo až po dobe, keď sa pohľadávky stali spôsobilé na započítanie.

Predmetom odvolacieho konania je posúdiť, či pohľadávka navrhovateľa zanikla započítaním.

Navrhovateľ sa návrhom domáhal zaplatenia 20 000.- Sk na základe uzavretej zmluvy o prevode ochranných znáмок č. X. uzatvorenej medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom dňa 22.7.2003 a 13%-ného úroku z omeškania od 23.8.2003 do zaplatenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z predložených dokladov zistil, že Zmluvou o prevode ochranných znáмок zo dňa 22.7.2003 spoločnosť K. s.r.o. D.S. previedla na spoločnosť K. spol.s.r.o. vyššie uvedené ochranné známky podľa čl. V. zmluvy za cenu 20 000.- Sk. Na základe zmluvy bol odporca povinný zaplatiť predmetnú sumu najneskôr do 30 dní od podpisu zmluvy, t.j. do 23.8.2003. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 28.10.2003 postúpila spoločnosť K., s.r.o., D.S. na spoločnosť K., s.r.o., D.S. pohľadávku voči odporcovi vo výške 932 000.- Sk zo zmlúv o prevode ochranných znáмок zo dňa 22.7.2003. Podľa názoru krajského súdu oznámenie o postúpení pohľadávky, nebolo zo strany postupcu dlžníkovi oznámené bez zbytočného odkladu, pretože oznámenie zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 28.10.2003 bolo odporcovi ako dlžníkovi doručené až dňa 23.3.2004. Odporca sa odvolal na započítací prejav vôle zo dňa 11.8.2006, ktorým započítal pohľadávku spoločnosti K., spol.s.r.o. proti pohľadávke spoločnosti K., s.r.o. a tvrdil, že pohľadávka navrhovateľa zanikla dňa 26.5.2006, kedy sa tieto pohľadávky stretli. S týmto

názorom sa stotožnil aj krajský súd a návrh zamietol z dôvodu zániku pohľadávky započítaním voči postupcovi, ktoré mu bolo oznámené dňa 14.8.2006.

Najvyšší súd Slovenskej s poukázaním na ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka konštatoval, že aj keby navrhovateľ odporcovi neoznámil postúpenie pohľadávky, odporca sa mohol zbaviť záväzku plnením postupcovi, čo však neurobil. Odporca podaním zo dňa 11.12.2006 (č.1. 107) oznámil navrhovateľovi, že si započítava pohľadávku proti nemu, ktorá mu bola priznaná na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia Najvyššieho súd Slovenskej republiky dňa 23.5.2006. Odporca svoj nárok na priznanie práva na primerané zadost'učinenie z titulu nekalosúťažného konania, si uplatnil voči právnomu predchodcovi navrhovateľa návrhom zo dňa 5.2.2003.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že započítací prejav odporcu nie je možné považovať za úkon vykonaný bez zbytočného odkladu podľa ust. § 529 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Započítací návrh z návrhu uplatneného dňa 5.2.2003, po oznámení odporcovi navrhovateľom postúpenie pohľadávky dňa 23.3.2004, vzniesol odporca až dňa 11.12.2006. Vzhľadom na uvedené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že odporca nemôže túto pohľadávku podľa ust. § 529 ods. 2 Občianskeho zákonníka úspešne použiť na započítanie voči navrhovateľovi.

Vzhľadom na iný právny záver krajského súdu, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok súdu I. stupňa v časti vo veci samej o zaplatenie 20 000.- Sk, podľa ust. § 220 O.s.p. zmenil tak, že návrhu navrhovateľa vyhovel, pretože je nesporné, že na základe platne uzavretej zmluvy o prevode ochranných známk č. X. zo dňa 22.7.2003 bol odporca povinný navrhovateľovi zaplatiť dohodnutú sumu 20 000.- Sk v lehote 30 dní od podpisu zmluvy.

V časti nároku navrhovateľa o priznanie úrokov z omeškania z priznanej istiny Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f/ ods. 3 O.s.p. rozsudok krajského súdu zrušil a vec vrátil tomuto na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, z dôvodu, že nie je možné v tejto časti rozhodnutie krajského súdu preskúmať bez toho, aby došlo k porušeniu práva účastníka, pretože by sa mu odňala možnosť konať pred súdom.

Krajský súd v novom konaní rozhodne podľa ust. § 224 ods. 3 O.s.p. aj o trovách odvolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 10. júna 2008

JUDr. Jana Zemaníková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: